

Πρόταση για την ενσωμάτωση της συλλογικής αυτοπαραγωγής στην ελληνική νομοθεσία

Συλλογική αυτοπαραγωγή: η αυτοπαραγωγή που αφορά φυσικά ή νομικά πρόσωπα που παράγουν ή/και αποθηκεύουν από κοινού ενέργεια από ΑΠΕ (χωρίς να αποτελούν Ενεργειακή Κοινότητα κατά την έννοια του ν.4513/2018), την οποία και συμψηφίζουν στο πλαίσιο του ενεργειακού συμψηφισμού σε εγκαταστάσεις που βρίσκονται στο ίδιο ή/και γειτονικά ακίνητα τα οποία μοιράζονται την ίδια γραμμή διασύνδεσης χαμηλής ή μέσης τάσης. Στον ενεργειακό συμψηφισμό υπό το σχήμα της συλλογικής αυτοπαραγωγής μπορούν να ενταχθούν και καταναλώσεις κοινοχρήστων σε κτίρια. Ο υπολογισμός των ρυθμιζόμενων χρεώσεων στην περίπτωση της συλλογικής αυτοπαραγωγής γίνεται όπως και στην περίπτωση του ενεργειακού συμψηφισμού.

Η εγκατάσταση ΑΠΕ, με ή χωρίς αποθήκευση ενέργειας, των αυτοκαταναλωτών ενέργειας που συμμετέχουν στη συλλογική αυτοπαραγωγή, μπορεί να τελεί υπό την κυριότητα ή τη διαχείριση ενός τρίτου μέρους όσον αφορά την εγκατάσταση και τη λειτουργία.

Αιτιολογία

Σήμερα, ο μόνος τρόπος για συλλογική εκμετάλλευση ενός κοινού φωτοβολταϊκού συστήματος σε μια πολυκατοικία είναι η δημιουργία μιας Ενεργειακής Κοινότητας (ΕΚΟΙΝ), κάτι που δεν φαίνεται να προχωρά στην πράξη. Πέραν των εγγενών προβλημάτων μιας τέτοιας προσέγγισης, στην πράξη προέκυψαν και δύο νέα προβλήματα: η ισχύουσα ρύθμιση για τις Ενεργειακές Κοινότητες δεν επιτρέπει την ένταξη στο σχήμα του μετρητή κοινοχρήστων της πολυκατοικίας, αφού τα κοινόχρηστα δεν μπορούν να είναι "μέλος" μιας κοινότητας. Επιπλέον, στην περίπτωση μίας ΕΚΟΙΝ στην πολυκατοικία εφαρμόζεται ο εικονικός ενεργειακός συμψηφισμός με μειωμένα οφέλη για τους διαβιούντες στην πολυκατοικία, οι οποίοι, βάσει των σημερινών ρυθμίσεων, θα είχαν μεγαλύτερο όφελος αν εφαρμόζαν ο καθένας μόνος του απλό ενεργειακό συμψηφισμό.

Σύμφωνα με την **Οδηγία 2018/2001 για την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές για τις ΑΠΕ**, προβλέπεται η δυνατότητα συλλογικής αυτοπαραγωγής σε

κτίρια χωρίς την υποχρέωση δημιουργίας ΕΚΟΙΝ. Συγκεκριμένα, στο σημείο 2 τού Άρθρου 2, ορίζεται ως “αυτοκαταναλωτές ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές που ενεργούν από κοινού”, μία ομάδα “τουλάχιστον δύο από κοινού ενεργούντων αυτοκαταναλωτών ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (κατά το σημείο 14) οι οποίοι βρίσκονται στο ίδιο κτίριο ή πολυκατοικία”.

Υπενθυμίζεται ότι η προτεινόμενη αναδιατύπωση της **Οδηγίας για την Ενεργειακή Απόδοση των Κτιρίων** υποχρεώνει τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν απαιτήσεις Κτιρίων Μηδενικών Εκπομπών, όπου “η πολύ χαμηλή ποσότητα ενέργειας που εξακολουθεί να απαιτείται καλύπτεται πλήρως από ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές που παράγεται επιτόπου” ή από “κοινότητα ανανεώσιμης ενέργειας”.

Επιπλέον, όπως επίσης προβλέπει το Άρθρο 21 της Οδηγίας 2018/2001, η εγκατάσταση των αυτοκαταναλωτών ενέργειας θα πρέπει να μπορεί να τελεί υπό την κυριότητα ή τη διαχείριση ενός τρίτου μέρους όσον αφορά την εγκατάσταση, τη λειτουργία, συμπεριλαμβανομένης της μέτρησης και της συντήρησης, εφόσον το τρίτο μέρος παραμένει υπό τις εντολές των αυτοκαταναλωτών ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές. Το ίδιο το τρίτο μέρος δεν θεωρείται αυτοκαταναλωτής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές.

Τα σχήματα συλλογικής αυτοπαραγωγής αποτελούν μία από τις προτάσεις του νέου σχήματος **RePowerEU**, που παρουσίασε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις 18.5.2022.